

Ho skiöna liljor hafwer
kär, båd när och fierr'
han söka plär. Sannat, tå
h...

1700-1829 81 Cbza 1728 Florin, Paulus

National Library
of Sweden

So sköna Liljor hafwer får,
 Båd när och fierr' han söka plår.

Sannat,

Ä

Handelsmannen,
 Den Ehreborne och Högwäldade,

**Herr PAULUS
 FLORIIN,**

Samt

Ehreborna och Dygåbla Jungfrun,

JANNA

**ELISABETHA
 LITHOVIA,**

Junging med hwar annan ett Christeligt ähta Förbund uti Ubleä
 den 1728, uti förnämt folks närvaro.

The Unga **CONTRAHENTERNE** til tjenst,

Wälment framstält

Äf

Deras förbundne wän och tienare,

G. A.

—————
 SÖDERHOLM, tryckt hos Björkmans Enckia.

W Å resan gaf sig långt, bort wid the Nor-
 ra Lunder,
 En Agamos, från oss, om liusa afton-
 stunder,
 Fördrifwa ledsamhet, förtaa melan-
 cholie,
 Och ståda om ther war nå'n Lilla til at sija.

Han träffad' i en Lund ibland the Tulipaner
 En Lilla til behag, wid hwilken Han ock stanar,
 Han böjer sig strax ned, at bryta af den Ros;
 Men tänckte sig strax om, och satt' sig ned ther hos.

Ach, sad' Han, skal jag doch den klena stielcken bräcka,
 Då wisnar wist des blad, som röda stå och täcka,
 Ach! skal des täcka zür uti min hand förgå,
 Ther Hon doch på sin rot, kund' länge frister stå.
 Men

Men, doch wet man at hon allena en står brastwer,
Om Liljan Blomman en wid sidan altid hastwer,
En the i dalarne alt wåra pahretahls,
Tå the på roten sin ån frista stå til fahls.

Swad är och af en Ros om Hon en pläckad blifwer?
En hon tå ingen lust, ja intet nöye gifwer,
Hon faller af sig sielf med tiden åndtlig ner,
Tå man af all theß pracht knapt tårra stielcken ser.

Men blir hon pläckad af, når hon syns wåra mogen,
Så fågnar hon ens syn, förnöyer sielfwa hogen;
Hon gier en tråfflig lucht, och sen hon blifwer tår,
Man frö utaf theß knopp til många rosor får.

Nu, efter honom tå den Liljan högt behagar,
Han henne och så strax up af sitt ställe tager,
Han binder på sitt bröst, at icke någon hand,
Förutan Atropos, den knuten lösa kan.

Håll håll! Jag menar Ehr, Herr Swåger, I som
wunnit
En så behaglig Ros, och på Ehrs hierta bundit.
Wår tåcka Jungfru Brud, Ehr också menar jag,
Som nu så lycklig seer sin liuswa heders dag.
Lef

Leſ Sälle, leſ i ro, och all ſom förſta gamman,
Dygdsälle Unge Tu, i ähta kärlek ſamman,
Wår Goel, Himlens Brink, Han bliſw' Ehr altid
når,
Och med ſin Raphaël fördrifwe alt beſwår.

Han Ehr förnöylighet och fågnſam ålder gifwe,
Han Sielſ Ehr högſta Skatt och hiertans långtan
bliſwe,
Låt och Ehr äckta Sång of ſpåda Liljor ge,
Tils J af leſnad Mått, beſegren werldens we.

